

Grad je jedan, a dragulja mnogo. Teško ih je nabrojati. Ali, prema raspoloživim podacima, grad Čačak je za prvih deset meseci posetilo oko 20% više turista nego za isti period u 2016. godini, a najveći broj stranaca bio je iz Rusije, Poljske, Bugarske i Slovenije. Za direktora Turističke organizacije Čačak, gospodina Vojina Jakovljevića, to je očekivano, s obzirom na permanenetno ulaganje u turističku infrastrukturu grada.

Prema njegovim rečima upravo se završava info centar u okviru Memorijalnog kompleksa na Ljubiću, i da se otvaranje drugog očekuje u toku naredne godine, u Ovčarsko-kablarškoj klisuri, dragulju grada, opštine i cele naše Republike, zaštićenom prirodnom području izuzetnih odlika, sa dvanaest manastira i jednim svetim mestom. Do kraja godine očekuje se da Ministarstvo građevinarstva i Institut za arhitekturu urade Plan generalne regulacije za Zaštićeno područje Ovčarsko-kablarška klisura, a kao preduslov obezbeđivanja dolaska investitora i dalja ulaganja, je podizanje kompletne infrastrukture. Trebalo bi da se uredi prilaz kao i sama pećina Kađenica, dok će se na Ovčaru urediti poletište za paraglajding. Veliko interesovanje turista vlada za plovidbu katamarinama na jezeru Međuvršje. Na porast broja gostiju uticala je i 31 manifestacija. Ove godine oboren je i rekord u poseti Kupusijade u Mrčajevcima koju je posetilo 100.000 gostiju.

Prema rečima gospodina Jakovljevića, iako je i do sada bila najmasovnija manifestacija u opštini, ovolika poseta ukazala je na neke nedostatke. Trenutno se radi na prikupljanju potrebne dokumnetacije za uređenje kompletног prostora u Mrčajevcima, kako bi domaćini sledeću godinu dočekali što spremnije. Najveće zanimanje turista za Čačak i njegovo kulturno-istorijsko nasleđe proizlazi iz činjenice da istorija ovog grada prati istorijska dešavanja Srbije. Čačak je jedan od najstarijih gradova u Srbiji. Na mestu današnjeg nalazio se stari rimske grad. Iz tog perioda su rimske terme, sa kraja III i početka IV veka, u centru grada, otkrivene prilikom njegove rekonstrukcije. Nešto mlađi lokalitet - Gradina nastao je za vreme vlade cara Justinijana u VI veku, na planini Jelici, u Dragačevu, 8 km jugozapadno od Čačka na putu prema selu Goračići. Za vreme Stefana Nemanje, ovaj kraj bio je pod vlašću njegovog brata Stracimira, koji njime upravlja između 1168. i 1189. On na mestu današnje crkve podiže manastir Moravski Gradac, koji je bio i sedište episkopije a kasnije mitropolije. Čačak se pod današnjim imenom prvi pu pominje 1408., u jednom spisu iz Dubrovačkog arhiva. Grad nosi ožiljke Prvog i Drugog srpskog ustanka. Memorijalni kompleks i spomenik na Ljubiću posvećen je ustanicima na čelu sa Tanaskom Rajićem, koji je poginuo za vreme boja, 1815.. Srednji brat kneza Miloša, Jovan Obrenović podigao je ovde konak 1835. u stilu orientalno-balkanske arhitekture, i danas je to najstarija stambena zgradu u Čačku. Gospodar Jovan je zaslužan i za obnavljanje Crkve Vaznesenja Gospodnjeg u Čačku 1834.. Tu su još i Umetnička galerija

“Nadežda Petrović”, najznačajnijeg našeg umetnika s početka XX veka, koja je srpsku umetnost uvela u savremene tokove evropske umetnosti, Gimnazija osnovana po nalogu Vuka Karadžića 1837.

Zanimljive su i čačanske banje. Atomska banja Gornja Trepča, 18 km udaljena od grada, čiji prirodni lekoviti faktori, svež vazduh i termalna voda od 30 °C, imaju pozitivne efekte u lečenju reumtizma, neuropsihijatrijskih bolesti, cerebralne paralize, neuroze, oboljenja perifernih krvnih sudova i gastrointestinalnog trakta. Jedina je u Evropi koja leči obolele od multiple skleroze. U Ovčar Banji ima više termalnih izvora temperature od 36 i 38° C. Njene lekovite vode se koriste u terapijama kupanjem i oblaganjem obolelih delova tela sa indikacijama za lečenje reumatskih oboljenja, spondiloze, artroze, posledica preloma kostiju, nervna oboljenja, povrede mišićnog tkiva i kožna oboljenja. Iako Slatinska banja nema status lečilišta, nedavna studija je pokazala da njene vode spadaju u red retko lekovitih voda, čak i u evropskim okvirima. Za nju su znali i koristi je meštani još u vreme kneza Miloša. Direktor kaže da TOČ ima tri tačke na kojima će posebno insistirati: na uređenju Ovčarsko-kablarske klisure, na pomoći svim turističkim subjektima u gradu, na polju promocije, izlaganja na sajmovima, kako bi ostvarili što bolje rezultate u narednoj godini i u razvoju već postojećih manifestacija, koje su pravi magnet za posetece. Osim Kupusijade u Mrčajevacima, ove godine održan je u Prislonici 30. Sabor frulaša - „Oj Moravo“ i prvi Međunarodni festival folklora „Etnofest Čačak“, koji je pored domaćih okupio 300 izvođača iz Italije, Češke, Slovačke, Meksika, Francuske, Španije. Već za sledeću godinu svoje učešće najvila su kulturno-umetnička društva iz Kolumbije i Argentine. Blagoslovom svetog arhijerejskog sinoda Srpske pravoslavne crkve, TOČ-u je poverena organizacija manifestacije „Dani patrijarha Pavla“, kao jedinoj ustanovi u Srbiji kojoj je omogućeno da se služi njegovim imenom. Umetničko-rezbarska kolonija i hor „Vaznesenjski“ obeležili su prve „Dane patrijarha Pavla“. Pripreme za drugu manifestaciju u septembru iduće godine su već u toku i imaju za cilj dovodenje većeg broja horova iz Rusije.

- Mi imamo naš Srpski Atos - Srpsku Svetu goru koja se nalazi u Ovčarsko-kablarskoj klisuri, jednoj od najživopisnijih i najromantičnijih klisura u Srbiji. U jednom od manastira Srpske Svetе gore, u manastiru Blagoveštenje, 1947. zamonašio se Gojko Stojčević, u narodu zapamćen kao živi svetac, blagi i skromni patrijarh Pavle. Za ovaj kraj tesno je bio vezan život i rad partijarha Germana, ali i sadašnjeg patrijarha Irineja. Nije daleko vreme kada će Srpska Sveti gora postati mesto hodočašća vernika i turista - kaže Vojin Jakovljević.

